

Luku I

YLILUONNOLLINEN EVANKELIUMI

Raamattutunnin teksti: Luukas 1:5-56

Kuten useat teistä tietävät, minut asetettiin saarnaajaksi Baptistiseurakunnassa. Minä ajattelin olevani todellinen saarnaaja. Te tiedätte, miltä jokaisesta nuoresta saarnaajasta tuntuu: hän laittaa Raamatun kainaloonsa ja ajattelee olevansa saarnaaja. Toisinaan tapasin ihmisiä ja he sanoivat: "Oletko sinä saarnaaja?" Ja minä sanoin: "Kyllä, minä olen saarnaaja," ja otin taskustani jäsenkorttini ja näytin sen heille.

Mutta kun minä tulin tänne St. Louis'iin telttakokoukseen, minä kuuntelin erästä helluntailaista saarnaajaa. Kun kuulin tuon miehen saarnaavan, minä en enää puhunut mitään siitä, että minäkin olen saarnaaja. Tuo mies saarnasi kunnes hänen kasvonsa tulivat punaisiksi ja hänen polvensa pettivät hänen allaan. Hän vajosi alas lattialle asti ja haukkoi henkeään, mutta hän jatkoi yhä saarnaamistaan. Te saatoitte kuulla häntä korttelin päähän. Oi, sitä minä en voinut tehdä!

Tämä muistuttaa minua nuoruuteni päivistä, jolloin me asuimme maatilalla. Isäni oli melkoinen ratsastaja ja hän koulutti hevosia. Hän tapasi äitini lännessä eräässä rodeoesityksessä. He menivät naimisiin ja muuttivat ensin Kentuckyyn ja sieltä Indianaan. Minulla oli tapana istua ja katsella, kuinka isäni ratsasti. Tällä maatilalla, missä me asuimme, oli vanha, todella suurijalkainen kyntöhevon. Minä saatoin olla sen kanssa kyntämässä koko päivän, kunnes se oli niin väsynyt, että jaksoi tuskin liikkua. Sitten minä vein sen juottopaikalle. Sitten kun isä oli poissa pelloilla, minä pujahdin sisälle ja hain hänen satulansa. Minä laitoin kourallisen sappiruohoja satulan alle ja koetin sitten ratsastaa sillä. Mutta vanha hevonen oli niin väsynyt, että se tuskin jaksoi nostaa jalkaansa maasta. Mutta minä ajattelin olevani ratsastaja.

Kun tulin kahdeksantoista vuotiaaksi, minä ajattelin olevani kyllin hyvä ratsastaja mennäkseni länteen kasvattamaan hevosia. Minä saavuin Phoenixiin rahattomana. Jalkani olivat niin lyhyet, että minä näytin kääpiökananpojalta. Mutta he päästivät minut rodeoon. Kaikki cowboyt istuivat siellä aidan päällä. Minä kipusin ylös heidän viereensä, katselin heitä ja sitten itseäni, nähdäkseni näytinkö minä yhtä hyvältä kuin hekin. He toivat esille cowboyn, joka sanoi, että hän ratsastaisi erällä kuuluisalla hevosella. Hän tarttui kiinni hevoseen ja kiipesi sen selkään. Hevonen teki pari hyppyä ja

cowboy lensi toiseen suuntaan ja satula toiseen. Kuorma-auto vei hevosen ja ambulanssi ratsastajan. Verta valui hänen korvistaan. Silloin minä tiesin, ettei se ollut minun kyntöhevoseni. Sen jälkeen eräs mies tuli ja sanoi meille, että hän antaisi kenelle tahansa meistä viisikymmentä dollaria (se oli lama-aikana), jos me pysyisimme yhden minuutin tuon hevosen selässä. Juuri silloin hän katsoi minuun ja sanoi: "Oletko sinä ratsastaja?" Minä sanoin: "En, herra." Suurin piirtein samoin on suhteeni saarnaajana. Minä olin saarnaaja kunnes näin todellisen saarnaajan, ja minä olin ratsastaja, kunnes näin todellisen ratsastajan.

Mutta minun sydämelläni on kertoa toisille siitä, mitä minä tiedän Herrasta. Hän on todella ihmeellinen. Minun mielihalunani on puhua Hänestä ja kertoa Hänen hyvyydestään ja armostaan. Näinä aikoina ennen kuin minä saarnaan, minä tavallisesti pysyttelen omissa oloissani, menen hiljaiseen huoneeseen, en syö, vaan rukoulen suurimman osan päivää tai kunnes tunnen Hänen läsnäolonsa. Sitten kun tulen puhujakorokkeelle, minä tiedän, että Hän on lähellä.

Kaikkivaltias Jumala antoi suuren palvelustehtävän Pojalleen Jeesukselle Kristukselle. Tuon palvelustehtävän Hän on antanut myös meille. Meidän tulee jatkaa sitä siihen asti, kunnes Hän tulee. Se on vain jatkoa. Meidän tulee jatkaa opettaen samaa sanomaa samassa voimassa. Meidän tulee viedä se maailman ääriin.

EVANKELIUMI ON MUUTAMILLE VAIKEA

Tänä iltana minä haluaisin osoittaa jotakin, mikä koskee Evankeliumia. Sivistyneille ihmisille, kirjanoppineille ja johtajille Jumala on tehnyt Evankeliumin vaikeaksi. Se näyttää joltakin monimutkaiselta. Jeesus opetti monta kertaa vertauksilla eivätkä ihmiset kyenneet ymmärtämään Häntä. Joskus eivät edes Hänen opetuslapsensa ymmärtäneet sitä ennen kuin vasta aivan lopussa he sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avoimesti, etkä käytä mitään kuvausta." Jeesus sanoi: "Minä olen salannut sen viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut sen lapsenmielisille."

Miksi näin on? Sinun täytyy olla rakastunut Jeesukseen ennen kuin voit ymmärtää Hänen sanojansa. Vaimoni kirjoittaa minulle kirjeen ja sanoo: "Rakas Bill: minä istun tänä iltana täällä ajatellen kovasti sinua, jne." Minä luen sen, mistä hän puhuu, mutta rivien välistä minä luen sen, mitä hän tarkoittaa. Näin siksi, että minä rakastan häntä ja tunnen hänet. Samoin on myös Raamatun lukemisen kanssa. Jumala kätki sen viisailta, älykkäiltä kouluttajilta, mutta me, jotka rakastamme Häntä, voimme tietää, mistä Hän puhuu, kun me luemme Hänen Sanaansa. Se on kuin rakkausjuttu.

KUINKA JEEBUS TULI TÄHÄN MAAILMAAN

Tutkikaamme hetken Kristuksen syntymää. Hän tuli tähän maailmaan, syntyen talliin. Hän tuli tallin ovesta ja lähti täältä kuolemaan tuomittuna. Itse Jehova Jumala syntyi seimeen. Hän kuoli ristillä — se on kaikkein häpeällisin kuolema, miten kukaan voi kuolla. Hänen ruumistaan lyötiin ja ruhjottiin. Hän riippui siellä alastomana ympärillä seisovan kansanjoukon edessä. Minkä häpeällisen hinnan Hän maksoikaan meidän syntiemme vuoksi. Jumala teki sen lunastaakseen meidät; sitten me torjumme halveksien Hänen rakkautensa. Kun te kerran tulette pelastetuiksi te alatte ihmetellä, mikä esti teitä pelastumasta kauan sitten. Minä voin nähdä tuon Ruumiin; ruhjottuna, lyötynä ja häpäistynä ottaakseen pois meidän syntimme. Millainen hinta siitä olikaan maksettava!

JOKA KAHDEN TUHANNEN VUODEN PÄÄSTÄ UUSI AJANJAKSO

Ennen jokaista suurta tapahtumaa Jumala aina varoittaa meitä. Vedenpaisumusta edeltäneenä ajanjaksona Hän lähetti Nooan. Ennen seuraavan ajanjakson loppua Hän lähetti Jeesuksen. Me olemme jälleen toisen 2 000 vuoden ajanjakson lopussa. Joka 2 000 vuoden kuluttua tapahtuu jotakin valtavaa. Vanha maailmanjärjestys kohtaa tuhonsa ja uusi alkaa. Huomatkaa, kun Jumala ilmoittaa tällaisista tapahtumista, Hän tavallisesti lähettää enkelin julistamaan sen.

Jonkin aikaa sitten eräs saarnaaja sanoi minulle: “Veli Branham, sinä puhut aina enkelistä. Siitä sinun pitäisi vaieta.” Minä vastasin: “Etkö sinä halua minun kertovan totuutta? Minä en puhu enkelin palvelustehtävästä, vaan Jeesuksen Kristuksen palvelustehtävästä enkelin toimiessa Hänen palvelijanaan.” Hän sanoi: “Veli Branham, se oli vain Vanhassa Testamentissa profeettoja varten. Pyhä Henki johdattaa seurakuntaa näinä viimeisinä päivinä.” Minä sanoin: “Se on totta, veli, mutta enkelit palvelivat myös Uudessa Testamentissa.” Hän ivasi sitä. Minä jatkoin. “Hän paljasti asioita Marialle.” Hän sanoi: “Mutta se oli ennen kuin Pyhä Henki tuli.”

Silloin minä sanoin: “Uskotko sinä, että Filippiuksella oli Pyhä Henki?” “Varmasti Filippiuksella oli,” hän vastasi. Silloin minä sanoin: “Kun Filippus oli Samariassa suuren herätyksen keskellä, kuka oli se, joka ilmestyi hänelle ja käski häntä menemään Gassaan päin? HERRAN ENKELI! Sinä varmasti uskot, että Pietarilla oli Pyhä Henki, mutta kun hän eräänä yönä oli vankilassa (ja Johannes Markuksen talossa oli rukouskokous), kuka oli se, joka ilmestyi hänelle; tuli kuin valo hänen eteensä? Ei Pyhä Henki, vaan Jumalan enkeli. Katso Paavalia (ja sinä tiedät, että hänellä oli Pyhä Henki). Hän oli

tuossa laivassa neljätoista päivää ja yötä näkemättä kuuta tai tähtiä, ja kun hän meni alas laivan ruumaan rukoilemaan, joku kohtasi hänet! Hän tuli takaisin ylös ja sanoi: 'Olkaa rohkealla mielellä, sillä tänä yönä seisoi minun tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä palvelen, ja sanoi: "Älä pelkää, Paavali".'"

Te muistatte Johanneksen, Ilmestyskirjan kirjoittajan, kun Ilmestyskirja paljastettiin hänelle? Jeesus sanoi hänelle: "Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini ilmoittamaan nämä asiat." Johannes alkoi palvoa tuota enkeliä. Mutta todellinen enkeli ei koskaan vastaanota palvontaa. Kysymys ei ole enkelien palvonnasta, vaan enkelien palvelustehtävästä! Enkelit ovat Jumalan lähettämiä palvelevia henkiä.

Niinpä kun jokin suuri asia on tapahtumassa, Jumala lähettää enkelin ilmoittamaan sen.

Jumala etsi ennen Kristuksen syntymän aikaa hyvää miestä. Sellaiseksi Hän havaitsi Sakariaan. Te muistatte, että hän oli mies, joka vaelsi kaikessa siinä valkeudessa, joka hänellä oli. Jumala on siunaava jokaista henkilöä, joka vaeltaa siinä valkeudessa, joka hänellä on. Sakarias ja hänen vaimonsa olivat hyvin hurskaita pitäen kaikki Herran lait ja asetukset moitteettomasti. Sakarias oli huomattava mies juutalaisessa uskonnoissa. Sitten eräänä päivänä Sakarias oli temppelissä uhraamassa suitsutusta Herran alttarin edessä seurakunnan rukoillessa ulkopuolella. Kun hän katsahti oikealle puolelleen, näki hän arkkienkeli Gabrielin lähellä seisomassa. Monta kertaa Jumala lähettää vähäisempiä enkeleitä, mutta kun te näette Gabrielin, te tiedätte, että jotakin suurta tulee tapahtumaan. Gabriel ilmoitti Kristuksen Ensimmäisen Tulemuksen ja hän ilmoittaa Toisen Tulemuksen. Hän on puhaltava Jumalan pasuunaan.

Gabriel sanoi seisossaan Sakariaan vierellä: "Sakarias, sinä olet saanut armon Jumalan edessä. Sinä olet rukoillut pitkään lasta. Vaimosi Elisabet on vanha ja ohittanut synnytysian; mutta kun sinä menet kotiin, on vaimosi tuleva raskaaksi, ja sinä olet antava lapselle nimen Johannes." Tässä on esimerkki sananpalvelijasta, Jumalan miehestä, joka ei tunnistanut Jumalan sanaa. Sakarias sanoi: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun me molemmat, minä ja vaimoni, olemme vanhoja?" Silloin Gabriel sanoi: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minun sanani käyvät aikanansa toteen. Mutta koska sinä epäilit Jumalan sanaa, tulet sinä mykäksi siihen asti kunnes lapsi on syntynyt." Kun Sakarias tuli ulos temppelistä, ei hän voinut puhua ihmisille. Hän pysyi mykkänä siihen asti kunnes lapsi syntyi.

Kuusi kuukautta myöhemmin Nasaretissa oli eräs pieni neitsyt, jolle myöskin tapahtui jotakin. Vaikka Nasaretia pidettiin yhtenä maailman viheliäisimmistä kaupungeista,

hän oli hurskas nuori nainen. Riippumatta siitä kuinka syntinen kaupunki on, te voitte silti elää oikein. Eläytykäämme siihen hetkeksi kuvitellen, että oli maanantai, pyykkipäivä. Tässä on Maria. Hän on tyttönen, joka seurustelee Joosef nimisen miehen kanssa. Tämä nuori neitsyt on menossa kaivolle noutamaan vettä. (Te voitte nähdä tuon lähteen, jos te joskus vieraillette Nasaretissa.) Noina päivinä naiset ottivat saviruukun ja kulkivat kantaen sitä päänsä päällä. Hänen tullessaan takaisin tapahtuu jotakin. Valo leimahtaa! Tuo valo pelästyttää hänet. Enkeli puhuu hänelle: "Terve Maria" (tai toisin sanonen: "Pysähdy Maria ja tarkkaa"). Siunattu olet sinä kaikkien naisten joukossa." Oi! se pelästytti tuon pienen neitsyen. Se pelästyttäisi teidätkin, jos Jumalan enkeli seisoi teidän edessänne.

Jotkut ihmiset sanovat: "Veli Branham, miksi sinä et kysy tuolta enkeliltä hänen nimeään, kun hän jälleen tulee sinun tykösi?" Koettakaapa sitä. Te olette niin peloissanne, ettette tiedä, mitä sanoa. Hän pitää huolen puhumisesta. Te kuuntelette. Ja siinä hän oli, seisoen Marian edessä. Sitten hän kertoi hänelle Elisabetista. Elisabet ja Maria olivat serkkuja. Tässä oli Maria. Hän ei tiennyt, mitä tulisi tapahtumaan. Kun enkeli kertoi hänelle, että hän saisi lapsen, hän sanoi: "Kuinka tämä voi tapahtua, kun minä en miehestä mitään tiedä?"

Enkeli sanoi: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi ja varjoaa sinut. Kun lapsi syntyy, pitää hänet kutsuttaman Jumalan Pojaksi." Tässä on se, mihin meidän uskomme nojaa... NEITSEESTÄ SYNTYMISEEN!

KOHTAAMINEN NEITSEESTÄ SYNTYMISEN EPÄILIJÄN KANSSA

Jokin aika sitten vuorilla eräs metsästystoverini koetti kiistellä kanssani koko päivän aina yöhön asti. Hän sanoi: "Veli Branham, ethän sinä usko, että neitseestä syntyminen on totta?" "Sinä et ole koskaan katsonut kenenkään kasvoihin, joka uskoisi siihen enemmän kuin minä." Minä vastasin. Sitten hän sanoi: "Se on vastoin tieteen lakeja. Niin ei vain voi olla. Siitä minä olen kanssasi yhtä mieltä, että oli jokin voima, joka teki tämän maailman, mutta minä vain en voi uskoa neitseestä syntymään. Jeesus oli hyvä mies, mutta ei mitään yliluonnollista. Elämän täytyy tulla miehestä ja naisesta."

Minä sanoin: "Mutta näethän, että tässä tapauksessa Pyhä Henki varjosti tämän pienen neitsyen luomalla verisolut. Nainen vain synnytti Lapsen."

Ja ystävät, minä haluan sanoa teille, että seurakunta tarvitsee sitä, että Pyhä Henki varjostaisi sen — se tarvitsee jäseniä, jotka ovat kokeneet yliluonnollisen syntymän,

uudestisyntymän Pyhän Hengen voiman kautta. Enää ei kestä kauaa ennen kuin kevät tulee ja linnut alkavat pesiä. Äitilintu munii pesällisen munia, mutta jos se ei ole ollut uroksen kanssa, nuo munat eivät koskaan kuoriudu. Se voi pysyä pesässä ja kääntää noita munia uudestaan ja uudestaan ja olla niille niin uskollinen, että se tulee niin kurjaksi ja nälkäiseksi ettei voi enää lentää pesästä pois, mutta nuo munat pysyvät siellä ja mätänevät! Tätä mieltä minä olen monista näistä kylmistä ja muodollisista seurakunnista. Vain suuri pesällinen mädäntyneitä munia. He eivät tiedä Jumalasta enempää kuin hottentotti kristityn elämästä. Te voitte heliä heitä ja hääriä heidän ympärillään ja tehdä heistä jopa diakoneja, mutta he mätänevät. He eivät voi uskoa ylikuonnolliseen, koska he eivät ole milloinkaan olleet tekemisissä Kristuksen kanssa. He eivät tiedä mitään uudestisyntymästä tai siitä, kuinka voi syntyä uudesti. Te voitte sanoa: "Meillä on paljon jäseniä." Teillä on paljon mädäntyneitä munia elleivät he usko ylikuonnolliseen. Te voisitte yhtä hyvin puhdistaa pesän ja aloittaa uudestaan alusta. Hankkikaa saarnaaja, joka saarnaa teille totuuden, ja Jumala on siunaava teitä.

Tämä ystävä, jonka kanssa minä puhuin, koetti kertoa minulle, kuinka me aluksi olimme sammakonpoikasia, sitten me tulimme tällaisiksi, ja että auringosta irtaantui planeetta ja se alkoi pyöriä ympäriinsä. Hän sanoi, että se poimi mukaansa hieman pölyä.

Minä sanoin: "Mistä tuo pöly tuli?"

"Ja se otti mukaansa hieman vettä."

Minä kysyin: "Mistä tuo vesi tuli?" Hän ei osannut vastata siihen.

Sitten minä sanoin: "Sinä olet sanonut minulle, että aurinko paistoi kuumana ja elämän siemen tuli esiin kaikesta siitä. Kuinka se saattoi elää sellaisessa kuumuudessa? Veli, nuo sinun väitteesi ovat yhtä vahvoja kuin nälkään kuolleen kananpojan varjosta tehty keitto."

Heidän on mahdotonta puolustaa sitä, mutta kuitenkin he saarnaavat sitä meidän julkisissa kouluissamme. Se on häpeällistä ja kunniatonta. Ei ole mikään ihme, että erään mielipidetutkimuksen mukaan oli 801 protestanttista saarnaajaa, jotka eivät usko Kristuksen neitsestä syntymään. Minä sanoin tälle ystävälle: "Sinä myönnät, että Jeesuksella oli maallinen äiti, mutta et sitä, että Hänellä oli Taivaallinen Isä?" Hän vastasi: "Se on totta, koska ei ole mitään Taivaallista Isää."

Sitten minä sanoin: "Minä haluan kysyä sinulta yhden kysymyksen. Mistä ensimmäinen ihminen tuli? Olipa hän sitten sammakonpoika tai apina tai mitä tahansa, niin sinun väitteidesi mukaan hänellä täytyi olla äiti ja isä." Hän ei ole maininnut tuota aihetta uudestaan tähän päivään mennessä!

Pyhä Henki varjosti Marian ja loi elämän. Jeesus oli neitseestä syntynyt Jumalan Poika. "Toivoni lepää yksinomaan Jeesuksen veressä ja vanhurskaudessa. Kun kaikki ympäriltäin sortuu, Hän on ainut toivoni ja siksi jää. Kristus-kalliolla ainmä seison, kaikki muu on upottavaa santaa vain." Kansakunnat kaatuvat ja kukistuvat ja eräänä päivänä synty saavuttaa sellaisen mitan, että valtamerten vedet tulevat virtaamaan erämaihin — mutta Hän on yhä oleva Jeesus Kristus, Jumalan Poika. Kun tämän maailman valtakunnat ovat sortuneet, eikä niitä enää ole, Hän on silti oleva Jumalan Poika, ihmissuvun Pelastaja.

Kun Pyhä Henki varjosti tämän neitsyen, hän ei pysynyt siitä vaiti niin kuin Sakarias. Sakariaalla oli monia esimerkkejä siitä, miten mennä eteenpäin, koska siellä oli ollut Hanna, joka tuli temppeliin ja Eeli siunasi hänet ja hän synnytti pojan, Samuelin, vaikka hän oli ollut hedelmätön aina siihen asti. Oli Aabraham ja Saara, jotka olivat saaneet pojan vanhalla iällään. Mutta neitseestä syntymää ei ollut tapahtunut koskaan aikaisemmin. Sen sijaan että olisi koettanut järkeillä sitä niin kuin pappi teki, Maria uskoi Jumalan Sanan. Hän uskoi sellaiseen, mitä ei ollut milloinkaan aikaisemmin tapahtunut. Hän ei odottanut, kunnes tuntisi tuon elämän. Hän sanoi: "Jumala sanoi niin ja se ratkaisee asian." Oi, jos te olette sairaita tänä iltana, Jumalan sana sanoo: "Hänen haavojensa kautta te olette parannetut." Ja se ratkaisee asian. Uskokaa Jumalan Sana ja alkakaa iloita siitä.

Maria halusi tuntea yhteenkuuluvuutta ja niinpä hän menee serkkunsa Elisabetin luokse, joka on jo kuudennella kuukaudella raskaana. Maria sanoi: "Elisabet, minä olen niin iloinen, sillä käsittääkseni sinä tulet saamaan lapsen." Elisabet vastaa: "Kyllä kyllä, minä saan lapsen, ja nyt on jo kuudes kuukausi." Sitten Maria sanoi: "Minä tiedän sen siksi, että enkeli Gabriel tuli minun tyköni ja kertoi minulle, että saisin lapsen tietämättä miehestä mitään, ja että minun tulisi antaa hänelle nimi Jeesus."

Niin pian kuin ihmishuulet ensimmäisen kerran lausuivat Jeesus nimen, Johannes hypähti äitinsä kohdussa. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kuolevaiset huulet lausuivat Jeesus nimen ja se sai syntymättömän lapsen hypähtämään äitinsä kohdussa. Niin pian kuin Johannes oli syntynyt, he alkoivat kasvattaa häntä Herran asioissa. He eivät lähettäneet häntä johonkin seminaariin saamaan joitakin oppiarvoja. (Älkää ymmärtäkö minua väärin — todelliset, Raamatulle uskolliset raamattukoulut tekevät hyvää työtä.) Niissä te opitte jumaluusoppia. Mutta te tulette tuntemaan Jumalan polviopin kautta, polvistuneena. Johannes meni erämaahan ja oli siellä yksin Jumalan kanssa. Kun hän oli kolmekymmentävuotias, kokoontuivat kansanjoukot kuulemaan häntä. Mikä hänessä

oli niin erilaista? Mikä hänessä oli sellaista, joka hämmästytti koko Juudean ja Samarian seudun? Hänen vaatteensa eivät olleet sellaisia. Hän oli puettu kamelin nahkaan. Se tapahtui siksi, että hänessä oli Jumalan voima sellaisessa määrin, että ihmiset hämmästyivät. Antakoon Jumala meille enemmän baptistisaarnaajia, jotka saarnaavat Pyhän Hengen kastetta niin kuin Johannes. Juuri sitä me tarvitsemme.

Jumala on luvannut meille, että Hän täyttää kaikki tarpeet. Kun Hän vapautti Israelin lapset Egyptistä, kulki Hän heidän edellään valmistaen tietä ja täyttääkseen kaikki tarpeet. Minä voin nähdä Jumalan, kun Hän avasi kansalleen tien läpi Punaisen meren ja sitten kun nuo ympärileikkaamattomat koettivat tulla siitä ylitse, Jumala päästi vedet takaisin paikoilleen ja he hukkuivat. Silloin Jumalan Henki tuli Mirjamin ylle ja hän tarttui vaskirumpuun ja heillä oli siellä Punaisen meren rannalla todellinen kokous Pyhässä Hengessä. Mooses seisoi siellä kädet kohotettuina ylistäen Jumalaa. Minä tiedän, että kun joku tulee siitä ylitse, hän tietää silloin jotakin!

Olen pannut merkille, että kun Israelin kansa tuli yli Punaisen meren, Jumala lupasi, että Hän täyttäisi kaikki tarpeet. Kaikki ne varastot, jotka he olivat tuoneet Egyptistä, olivat huneet. Sinä iltana he menivät vuoteeseen paastoten, mutta kun he nousivat ylös seuraavana aamuna oli kaikkialla maassa mannaa! Oi, millainen ihana näky se onkaan täytynyt olla! He kaikki menivät ulos ja alkoivat syödä. Kun he ottivat sitä, näytti se kuin vedeltä, mutta kun he maistoivat sitä, oli se kuin hunajaa.

Tämä on erittäin ihana esikuva Pyhästä Hengestä tänä päivänä. Jumala huolehtii meistä samoin kuin Hän teki silloin. Heidän leipänsä oli luonnollista, meidän hengellistä. Se tulee Jumalalta taivaasta. Kun me tulemme ulos Egyptistä, Jumala lähettää meille mannaa ylhäältä täyttääkseen meidät. Mutta Israelin lapset eivät voineet säilyttää tuota mannaa seuraavaan päivään. Se vanheni. Tämä on vikana monien ihmisten suhteen nykyisin. He luottavat siihen, mitä heillä oli kauan sitten. Heidän kokemuksessaan on jo matoja. Jumala käski heitä ottamaan goomer mitallisen alkuperäistä mannaa ja laittamaan sen arkkiin tulevia sukupolvia varten. Niinpä Jumala antoi apostoleille Pyhän Hengen mannaa, mutta sitä on myöskin varattu jokaista tulevaa sukupolvea varten — kaikkia niitä varten, jotka tulevat Arkkiin, Kristukseen Jeesukseen. Se on samaa alkuperäistä mannaa, jota heillä oli helluntaipäivänä — ei vain jotakin senkaltaista. Se on sama, alkuperäinen Pyhä Henki, sama voima, sama ilo, samat ilmenemismuodot, sama parantuminen. Sama Pyhä Henki on teille ja teidän lapsillenne ja kaikille, ketkä ikinä Herra kutsuu.

Daavid sanoi, että se maistui kuin hunajalta kalliassa. Te tiedätte, että Daavid oli paimen ja hän kantoj aina mukanaan

pussia sairaita lampaista varten. Kun lampaat sairastuivat, he sivelivät hieman hunajaa kallioon. Kun lampaat alkoivat nuolla hunajaa, ne saivat siitä kalkkikiveä ja se paransi ne. Minulla on koko pussillinen täynnä, ja minä aion sivellä sitä Kallioon, Jeesukseen Kristukseen, ja minä haluan teidän sairaiden lampaiden alkavan nuolla sitä! Antakaa Jumalan voiman imeytyä sieluunne. Se parantaa teidät ja tuo teidät ulos noista kylmistä, muodollisista seurakunnista. Se parantaa teidän sydänvikanne. Minä laitan hunajaa kallioon, Kristukseen Jeesukseen, baptisteja, metodisteja, presbyteerejä ja kaikkia niitä varten, jotka uskovat Kristukseen. Oi, kalliossa on hunajaa. Nuolkaa! Nuolkaa! Nuolkaa! Siinä on hyvää kalkkikiveä!

Ennen oli vallalla uskomus, että jos raivotautinen koira puri teitä, vietiin teidät niin kutsutun raivotautisen kiven tykö. He laittoivat tuon kiven teidän päällenne ja jos se tarttui teihin kiinni, te eläisitte, mutta jos se ei tarttunut, te kuolisitte. Pahin raivotautinen, jonka minä tiedän, on saatana. Jos hän puree teitä ja te tulette sairaaksi, tulkaa vain kallion, Jeesuksen Kristuksen, todellisen lääkkeen tykö, ja pitäkää siitä kiinni. Riippukaa siinä! Älkää irroittako otettanne! Tehkää tunnustuksenne Jumalan edessä ja te parannutte siitä. Pitäkää kiinni Jumalan muuttumattomasta kädestä riippumatta siitä, mitä tapahtuu tai mitä tohtori sanoo. Pitäkää kiinni siitä, mitä Kristus sanoo. Hän on vievä teidät lävitse.

Se, mitä seurakunta tarvitsee tänään, on vanha kunnan Paavalin uskonto ja Raamatun Pyhä Henki. Koko maailma tarvitsee sitä. Meillä on hienot seurakuntamme ja uudet urkumme ja rakennuksemme, mutta me tarvitsemme tulta. Voitteko te kuvitella miestä paleltumassa kuoliaaksi ja joku suuri teologi on hänen vierellään näyttämässä hänelle kuvaa suuresta takkatulesta sanoen: "Tässä on todellinen takkatuli. Me otimme tämän kuvan." Paleleva miesraukka ei lämpviä maalatusta takkatulesta. Teologit eivät saa teitä lämpimiksi. Teidän täytyy tuntea se! He kertovat teille, että alkuseurakunnalla oli se. Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti! Meillä on oikeus samaan Pyhään Henkeen ja tuleen.

Tulesta puheenollen, kun olin nuori poika, veljeni ja minä olimme eräänä päivänä kävelemässä pitkin puron vartta, kun me näimme vanhan suokilpikonnan. Mielestäni se oli hassuimman näköinen olio, mitä olin koskaan nähnyt. Kun me pääsimme sen tykö, veti se päänsä kuoren sisään piiloon. Tämä tuo mieleeni monet ihmiset, kun te puhutte heille suoraan Evankeliumia. He eivät usko ihmeisiin. "Ihmeiden aika on ohi se," he sanovat. He vain vetäytyvät takaisin kuoreensa.

"No niin," minä ajattelin: "Minäpä laitan sen liikkeelle." Minä todella kaadoin vettä sen päälle, mutta se ei tehnyt sille

mitään. Se vain pysyi paikallaan. Sitten minä sanoin: "Minä kyllä hoidan sen," ja minä vein sen purolle ja heitin veteen ja vain muutama kupla nousi ylös vedestä.

Veljet, te voitte kastaa toisia ihmisiä tällä tavalla tai tuolla tavalla. He menevät veteen kuivina syntisinä ja tulevat sieltä ylös märkinä. He ovat yhä syntisiä. Tiedättekö, mitä minä tein tuolle kilpikonnalle? Minä tein nuotion ja laitoin tuon vanhan kilpikonnan siihen ja silloin se alkoi liikkua! Se todella tuli siitä pois ja meni jonnekin. Me tarvitsemme tänä päivänä saarnaajia, jotka eivät tee kompromisseja ja jotka saarnaavat Pyhän Hengen ja tulen takaisin seurakuntaan.

Palatkaamme nyt kertomukseen Jeesuksesta. Kun Johannes Kastaja oli kastamassa kaikkialla Samarian seudulla, he tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Herodes tulee tänään. Älä saarnaa avioliitosta ja avioerosta, sillä hän pitää veljensä Filippuksen vaimoa."

Voitteko kuvitella Pyhällä Hengellä täytetyn miehen tekävän kompromissin tuollaisessa asiassa? "Ei herrat," sanoi Johannes, "Hänen ei ole laillista pitää häntä vaimonaan." Se maksoi hänelle hänen päänsä, mutta se oli hänelle voitto.

Kun Johannes oli saarnaamassa, näki hän kahden miehen olevan tulossa luokseen. Toinen heistä sanoi hänelle: "Tarkoitatko sinä todella sitä, että on tuleva päivä, jolloin jokapäiväinen uhri temppelissä poistetaan?"

Juuri silloin Johannes näki Jeesuksen tulevan ja huusi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin." Jeesus käveli alas veteen ja Johannes kastoi Hänet. Jumala todisti Hänestä: "Tämä on minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt." Sitten Jeesus meni erämaahan ja saatana kiusasi Häntä neljäkymmentä päivää ja yötä. Sitten Hän aloitti palvelustehtävänsä.

Nyt me olemme tulossa tekstiimme. Jeesus lähti Lasaruksen kodista ja meni maaseudulle. Kun Jeesus jättää kodin, sairaudet ja ahdistus tulevat sinne. Veljet, kun Hän lähtee kodistanne, silloin vaikeudet varmasti alkavat.

Sen jälkeen kun Jeesus lähti, Lasarus tuli sairaaksi. He lähettivät hakemaan Jeesusta, mutta Hän ei tullut. Jos kyse olisi ollut monista täällä olevista ihmisistä, ja te olisitte lähettäneet noutamaan pastorianne eikä hän olisi tullut, niin te varmaan jättäisitte Assemblies of Godin ja liittyisitte Church of Godiin tai päin vastoin. Minä olen nähnyt niin monien ihmisten kuljettavan seurakunnan jäsenkirjaansa paikasta toiseen, kunnes se on loppuun kulunut. Miksi te ette laita sitä Karitsan Elämän Kirjaan niin että se voi olla siellä koko ajan. Lakatkaa kantamasta sitä ympäriinsä!

Synkkä hetki koitti, kun Lasarus kuoli. Se oli synkin hetki, mitä tuo pieni koti koskaan oli kokenut. Perheen huoltaja oli

poissa. Minä vain kuulla, kuinka fariseukset sanoivat: "Joo joo, miten tuon Jumalallisen Parantajan on käynyt? Missä Hän on? Kun täällä vain tapahtuu jotakin, niin hän pujahtaa sitä pakoon." He ottivat Lasaruksen ja palsamoivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet. Kului ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs päivä. Sitten tuon pienen kodin synkimpänä hetkenä Jeesus tuli. Juuri silloin Hän tulee — synkimpänä hetkenä. Hän tulee aina oikeaan aikaan, eikä tulekin?

Minä haluan muistuttaa teitä Jumalan Sanasta, kuinka siellä oli kolme Jumalan lasta, jotka eivät kumartaneet ja palvelleet epäjumalia. Heidät aiottiin polttaa, koska he eivät halunneet kumartaa niitä. Sinä yönä, ennen kuin heidät laitettaisiin tuliseen pätsiin, he rukoilivat koko yön. Seuraavana aamuna heidät tuotiin ulos kädet taakse sidottuina. Tuo vanha pätsi oli lämmitetty seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin koskaan aikaisemmin. Kuningas Nebukadnessar sanoi heille: "Minäpä sanon teille jotakin. Me annamme teille vielä yhden mahdollisuuden. Luuletteko, että teidän Jumalanne vapauttaa teidät?"

Ja he sanoivat: "Meille sopii vaikka Hän ei vapauttaisikaan meitä, me emme tee kompromisseja."

Silloin tuo vanha kuningas sanoi: "Haluatteko perua nuo sananne, te pyhät kieriskelijät?"

He sanoivat: "Emme, meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät."

Silti he kävelivät suoraan tuleen. Se näytti synkältä päivältä uskovalle, eikö vain? Mutta muistakaa, että jotakin tapahtuu siellä ylhäällä, kun jotakin tuollaista tapahtuu täällä alhaalla.

Minä vain nähdä Herran kirkkaudessaan puettuna papillisiin viittoihinsa, katsoen alas tarkkaillen näitä kolmea hebrealaista nuorukaista. Yhtäkkiä minä näen suuren enkelin kiiruhtavan Mestarin tykö. Hän vetää esiin suuren miekkansa ja sanoo: "Mestari, oletko sinä nähnyt, mitä Babylonissa tapahtuu! Herran tähden, kolme uskovaa on menossa kuolemaan. Salli minun mennä sinne, niin minä muutan tuon tilanteen."

Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Gabriel, laita miekkasi tuppeen. Sinä olet hyvä enkeli ja olet aina totellut minua; mutta Minä en voi antaa sinun mennä."

Tässä tulee toinen enkeli. Hän lankeaa maahan Mestarinsa eteen ja sanoo: "Katso, Mestari, kolme uskovaa on menossa kuolemaan. Salli minun mennä alas Babyloniin ja huuhtoa se pois maan päältä tänä aamuna."

Mutta Jeesus sanoi: "Sinä myös olet hyvä enkeli ja voisit sen tehdä, mutta Minä en vain voi antaa sinun mennä." Enkeli seisoi asennossaan, kun Herra sanoi: "Minä menen itse. Tämä on melkoinen tehtävä."

Vielä yksi askel ja nuo hebrealaiset nuorukaiset olisivat kuolleita. Minä voin nähdä Jeesuksen nousevan ylös valtaistuimeltaan ja kuulla, kuinka Hän sanoo: "Tulkaa tänne te Itä-, Länsi-, Pohjois- ja Etelätuulet." (Kaikki taivaassa tottelee Häntä.) Siellä kaukana lännessä on suuri ukkospilvi ja minä voin kuulla Hänen sanovan: "No niin, ukkospilvi, tule tänne. Minun täytyy tänä aamuna mennä Babyloniin." Kun ukkospilvi tulee valtaistuimen tykö, astuu Jeesus ukkospilven päälle, tarttuu mutkittelevaan salamaan ja RÄISKIS! HÄN MENE LÄPI TAIVAAN ITÄ- JA POHJOISTUULESSA SUORAAN TULISEEN PÄTSIIN. Hän tuli ratkaisevalla hetkellä. Tuolla tulisessa pätsissä oli neljäs mies, näöltään niin kuin Jumalan Poika. Hän astui sinne ja vapautti heidän kätensä ja heillä oli konferenssi siellä alhaalla. Jeesus on aina paikalla oikeaan aikaan.

Menkäämme nyt takaisin Lasaruksen pieneen kotiin. Jeesus on tulossa ja minä voin kuulla noiden vanhojen fariseusten sanovan: "Tuo Pyhä Kieriskelijä tulee taas takaisin, kun poika on kuollut ja haudattu."

Mutta Martta tiesi, että Jumala oli Pojassaan. Hän tiesi, että jos hän vain voisi päästä Hänen tykönsä, hän saisi tietää, mikä oli syynä kaikkeen. Martta juoksi Hänen tykönsä. Näytti siltä, että hänellä olisi ollut oikeus sanoa: "Miksi Sinä et tullut?" Sellainen olisi ollut nykyaikainen lähestymistapa. "Miksi sinä et tullut, kun me kutsuimme sinua? Me vaihdamme seurakuntaa." Mutta niin ei koskaan tapahtunut. Se tapa, jolla te lähestytte Jumalaa, on se, joka saa aikaan tulokset. Martalla oli rakkautta. Hän sanoi: "Herra, jos Sinä olisit ollut täällä, ei veljeni olisi kuollut. Mutta nytkin, mitä tahansa Sinä pyydät Jumalalta, Hän antaa sen Sinulle."

Te olette saattaneet käydä jokaisen lääkärin vastaanotolla ja jokaisessa sairaalassa tässä maassa, mutta nytkin, mitä tahansa te pyydätte Jumalalta, Hän antaa sen teille! Jeesus on yhä Jumalan oikealla puolella välittäjänä teidän tunnustuksenne perusteella. Se on totta! Nytkin Jumala on antava teille, mitä tahansa te pyydätte Häneltä.

Martta sanoi Hänelle: "Kyllä, Herra, minä tiedän, että hän on nouseva ylös viimeisenä päivänä."

Katsokaa Herraa, kun Hän suoristautui ja sanoi: "Minä olen ylösnousemus ja elämä; joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"

Martta on oikealla paikalla, oikean Miehen edessä. Hän antaa oikean tunnustuksen, hänen uskonsa on oikeassa asemassa. Hän sanoi: "Kyllä Herra, minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan." Jotakin täytyi nyt tapahtua.

Minä tapasin hiljattain naisen, joka sanoi minulle: "Veli Branham, sinä saarnaat niin paljon Jeesuksesta Kristuksesta. Miksi sinä et puhu jostakin sellaisesta, mitä tapahtuu tänään?"

Minä sanoin: "Rouva, Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti."

Hän sanoi: "Hän oli vain hyvä mies. Minä voin osoittaa sinulle, että Jeesus Kristus oli kuolevainen ihminen. Minä voin todistaa sen sinulle Raamatulla."

Minä sanoin: "Hyvä on, katsotaanpa."

Hän sanoi: "Raamatussa sanotaan, että kun Lasarus oli kuollut, Jeesus itki. Hän oli vain kuolevainen ihminen."

"Kyllä, Hän oli ihminen, kun Hän itki, mutta kun Hän korotti äänensä ja sanoi: 'Lasarus, tule ulos,' Hän oli Jumala."

Minä en välitä siitä, mitä maailma sanoo. He voivat kertoa, mitä haluavat, mutta minä tunnen Hänet ylösnousemuksen voimassa. Minä voin nähdä, että Hän oli ihminen, kun Hän tuli vuorelta saatanan kiusattua Häntä, mutta kun Hän sanoi: "Lasarus, tule ulos," ja mies, joka oli ollut kuolleena neljä päivää, tuli esiin, se oli enemmän kuin ihminen. Siinä puhui Jumala. Mätäneminen tuns i Mestarinsa ja henki tuns Luo jansa.

Kyllä, Hän oli ihminen, kun Hän tuli alas vuorelta nälkäisenä. Hän oli ihminen etsiessään puista jotakin syötävää. Hän oli ihminen, kun Hän oli nälkäinen, mutta kun Hän ruokki viisituhatta viidellä leivällä, oli Hän enemmän kuin ihminen. Hän oli Jumala-ihminen. Hän oli ihminen maatessaan tuona iltana veneen pohjalla. Tuo vanha pieni vene heittelehti ylös ja alas aalloilla kuin pullon korkki. Kymmenen tuhatta meren riivaajaa vannoi tuona yönä hukuttavansa Hänet. Hän oli ihmisenä niin väsynyt, sillä Hänestä oli lähtenyt voimaa koko päivän niin, etteivät nuo aallot edes herättäneet Häntä. Opetuslapset tulivat Hänen tykönsä ja sanoivat: "Mestari, etkö Sinä välitä siitä, että me hukumme?" Hän nousi ylös ja laski jalkansa veneen laidalle, ja katsoi ylös ja sanoi: "Vaikene, ole hiljaa." JA KATSO, mahtavat tuulet tyyntyivät. Se oli Jumala ihmisessä.

Hän oli ristillä ihmisenä, huutaen armoa: "Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?" Hän oli ihminen, kun Hän kuoli, mutta Pääsiäisaamuna, kun Hän nousi ylös ja mursi kuoleman, tuonelan ja haudan siteet, oli Hän enemmän kuin ihminen! Silloin Hän oli Elävän Jumalan Poika! Uskotko sinä sen! Minä uskon sen. Hän on täällä juuri nyt. Ota vuoteesi (kääntyen kohti ihmisiä, jotka makaavat paareilla) ja mene kotiisi! (Sillä hetkellä eräs nainen, joka sairasti pitkälle levinnyttä syöpää — jälkeinpäin hän todisti siitä, että hän ei kuullut veli Branhamin sanovan tätä, mutta hän tuns i jotakin tapahtuvan; hän nousi ylös vuoteeltaan Jumalan parantavan voiman kautta!)

Luku II

ENNALLEEN ASETTAMISEN AIKA

Minä halun lukea teille **Joelin kirjan 1. luvusta, jakeet 1-3.**

“Herran sana, joka tuli Joelille . . .

“Kuulkaa tämä, te vanhimmat, ja ottakaa korviinne, kaikki maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne taikka teidän isienne päivinä?

“Kertokaa tämä lapsillenne ja teidän lapsenne kertokoot sen lapsillensa ja heidän lapsensa tulevalle polvelle:

“Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsiirkka, ja mitä heinäsiirkalta jäi, sen söi syöjäsiirkka. Ja mitä syöjäsiirkalta jäi, sen söi tuhoiirkka.”

Nyt Joelin kirjan toisessa luvussa, jakeet 25-26 — Jumala antaa lupauksen:

“Ja minä korvaan teille ne vuodentulot, jotka heinäsiirkka, syöjäsiirkka, tuhoiirkka ja kalvajasirkka söivät, minun suuri sotajoukkoni, jonka minä lähetin teitä vastaan.

“Ja te syötte kyllälti ja tulette ravituiksi ja kiitätte Herran, teidän Jumalanne nimeä, Hänen, joka on tehnyt ihmeitä teitä kohtaan. Eikä minun kansani joudu häpeään, iankaikkisesti.”

Joel puhuu Israelista puuna ja sanoo, että sen, minkä yksi tuhoaja jätti jäljelle, toinen söi.

ISRAEL — “VIIKUNAPUU”

Juutalaisia on aina verrattu viikunapuuhun. Minä uskon, että Joel viittasi Israeliin, kun hän puhui siitä, kuinka se oli syöty. Ne söivät Jumalan viiniköynnöstä, Hänen perintöosaansa. Israel tuhottiin niin täydellisesti, ettei siitä jäänyt jäljelle muuta kuin paljas, mahlaa vuotava kanto. Minä uskon, että Jeesus puhui tästä, kun Hän sanoi: “Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia muita puita.” Kun kevät tulee ja puihin alkaa tulla silmuja, te sanotte kesän olevan lähellä. “Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.” (Luukas 21: 31)

Eräs epäuskoinen sanoi minulle kerran, että hän voi osoittaa, ettei Raamattu ole totta. Ensimmäinen hän mainitsi, että Jeesus oli varas, koska Hän kulki viljapellon kautta, joka ei ollut Hänen omansa ja söi siitä viljaa. Minä vastasin hänelle, että Hän oli “Elon Herra,” ja alkujaankin se kuului Hänelle.

Hän lisäsi, että Jeesus Matteus 24:ssä kertoi monista onnettomuuksista ja sanoi: “tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat.” Hän sanoi, että koko tuo

sukupuolvi oli kuollut, ja sukupolvet ovat vaihtuneet sen jälkeen. Hän jatkoi sanoen, etteivät nuo asiat ole milloinkaan täyttyneet eikä Kristus ole tullut takaisin. Hän uskoi, että Jeesus ei ollut mitään muuta kuin tavallinen mies.

JUMALAN SALAISUDET PALJASTETAAN “LAPSILLE KRISTUKSESSA”

Minä sanoin: “Tämä juuri osoittaa ystäväni, että Jumala on kätkenyt nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.” Te ette koskaan voi ymmärtää näitä asioita teologian avulla. On murheellista, kun he ottavat teologian ja laittavat sen Pyhän Hengen tilalle. Seurakunnan teologian opettamisen sijasta Pyhän Hengen tulisi olla johtamassa seurakuntaa. He ovat poistaneet yläsalin, minne heidän oli tapana mennä ja rukoilla ja etsiä Jumalaa ja tulla täytetyiksi Pyhällä Hengellä, ja he ovat laittaneet ruokasalin sen tilalle.

Ruokala ei ole Jumalan tie seurakunnan ylläpitämiseksi. Jumala sanoi: “Tuokaa täydet kymmenykset ja uhrat varastohuoneeseen.” (Malakia 3:10) Ihminen, joka rakastaa Jumalaa, on ilolla kannattava Jumalan työtä. Sinä haluat auttaa niitä, joita sinä todella rakastat. Kun sinä autat seurakuntaa, sinä autat Jumalaa, koska “se, mitä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette tehneet minulle.” (Matteus 25:40) Jeesus sanoi sen.

“TÄMÄ SUKUPOLVI EI KATOAA – ENNENKUIN KAIKKI TAPAHTUU ”

Niinpä minä sanoin tälle miehelle: “Katsohan tänne, ystävä; sinä ymmärsit väärin, mitä Jeesus sanoi. Sinun lihallinen mielesi ei voi ymmärtää sitä.” Jeesus sanoi: “Tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu.” Mikä sukupolvi? Se, joka näkee tämän puun puhkeavan lehteen. Mikä on tuo puu? Se on sama puu, josta Joël puhui. Kun te alatte nähdä juutalaisten palaavan Jerusalemiin, viikunapuu puhkeaa lehteen. Ja tuo sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki tapahtuu.

Juuri samoihin aikoihin kun tämä suuri parantamisherätys alkoi liikkua ympäri maailman, juutalaiset julistautuivat itsenäiseksi kansakunnaksi, ja kuusisakarainen Daavidin tähti nousi Jerusalemin ylle ensimmäistä kertaa moniin vuosisatoihin. Puu on puhkeamassa lehteen. Juutalaiset ovat palaamassa. Jumala kovetti faaraon sydämen ajaakseen heidät pois Egyptistä. Jumala kovetti Hitlerin sydämen, Stalinin sydämen ja loput kansakunnat kääntymään juutalaisia vastaan. Jos te haluatte tietää, mikä aika on, katsokaa juutalaisia. He ovat Jumalan kalenteri.

NIIN KUIN JUUTALAISET TEKIVÄT — ME MYÖS OLEMME HYLKÄÄMÄSSÄ KRISTUKSEN

Herra ei koskaan unohda Israelia. Hän sanoi Jeremiassa 31:37 —

“Jos voidaan mitata taivaat ylhäällä ja tutkia maan perustukset alhaalla, silloin vasta minä hylkään Israelin jälkeläiset kaikki.”

Nämä ihmiset sokaistiin hetkeksi, että me pääsisimme valoon. Mutta nyt me olemme torjumassa, hylkäämässä ja uudestaan ristiinnaulitsemassa Jeesuksen Kristuksen. Me olemme teologiamme kautta tekemässä tyhjäksi veren. Me olemme tekemässä tyhjäksi Jumalan voiman. Me olemme tekemässä tyhjäksi kaikki ihmeet ja merkit. Tämän päivän ihmisille on aivan yhtä suuri synti, jos he hylkäävät Jumalan Pyhän Hengen sanoman, kuin oli hyljätä Isä Jumala Mooseksen aikana, tai Jeesus Kristus Hänen lihansa päivinä. Kun te hylkäätte tämän vainotun pelastuksen tien, sinä hylkäätkä ehdottomasti Jumalan ja torjut Hänet luotasi. Juutalaisen kiivailivat Jumalan puolesta, mutta he hylkäsivät Jeesuksen. Pyhä Henki, joka on meidän kanssamme tänä iltana, on sama Jumala, joka johdatti Israelin lapset läpi erämaan. Hylkääminen merkitsee kuolemaa. Arvostelkaa itsenne!

HELLUNTAISTA LÄHTIEN “VIIKUNAPUUTA” ON AIKA AJOIN KARSITTU

Joel näki sen tulevan — seurakunnan ennalleen asettamisen. “Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi heinäsiirkka. Ja mitä heinäsiirkalta jäi, sen söi syöjäsiirkka.” Millainen kuva meidän ajastamme! Mutta sitten Jumala kääntyy ja sanoo: “Minä asetan ennalleen! Minä asetan ennalleen! Minä palautan teille sen, mitä teillä kerran oli.” Jonkin ennalleen asettaminen tarkoittaa takaisin paikalleen asettamista. Johanneksen evankeliumin 15. luvussa Hän puhui viinipuusta, ja siitä, kuinka Hän oli tullut karsimaan sitä. Mutta heinäsiirkat ja muut tuholaiset olivat tulleet ja syöneet sen aina kantoon asti. Kuitenkin Jumala sanoi: “Minä asetan ennalleen. Minä tuon sen jälleen esiin sellaisena kuin se alussa oli.” Ja veljet, helluntaipäivästä lähtien he ovat jatkuvasti leikanneet pois tuosta puusta. Minkä yksi ryhmä on jättänyt jäljelle, sen on toinen syönyt. “Mutta minä asetan ennalleen,” sanoo Herra. “Minä tuon sen jälleen esiin kauneudessaan. Minä annan sille jälleen saman Pyhän Hengen, joka sillä oli. Minä asetan profeettojani sen keskelle. Minä asetan sinne merkkejä ja ihmeitä. Minä teen tarkalleen sen,” sanoo Herra.

Kyllä, yhdellä ryhmällä oli huutaminen; toinen otti sen pois. He poistivat Herran ylistämisen ja vanhan ajan rukouskokoukset. Kuumen sään vuoksi heillä on "aja sisään" paikkoja, joita he kutsuvat kirkoiksi. Kukaan ei halua mennä rukoushuoneeseen. Se johtuu siitä, että kalvajasirkat ovat syömässä heitä.

JUMALA SANOI – "MINÄ ASETAN ENNALLEEN"

He sanovat, että Jumalallinen parantuminen kuuluu menneisyyteen ja huutaminen oli isoäitiä varten. Nämä muut siunaukset kuuluivat apostoleille. He ovat ottaneet kaikki siunaukset pois seurakunnalta. Mutta Jumala sanoo: "Minä asetan ennalleen, Minä tuon hänet jälleen takaisin." Halleluja! "Minä asetan ennalleen," sanoo Herra. Tämä on minulle kyllin hyvää!

Minä ajattelen Daavidia tuona yönä, kun hän oli hieman väsynyt odottaessaan merkkiä, joka kertoisi hänelle, milloin lähteä taisteluun. Kun hän makasi siellä, kuuli hän astunnan kahinaa balsamipuiden latvoissa. Jumala kulki hänen edellään. Jumalan tuuli, ääni balsamipuiden latvoissa, sen minä kuulen tänään tuoden ulos, vetäen yhteen. Halleluja! Jumalan voima on yhdistämässä, murtaen erottavat väliseinät, tuottaen seurakunnan, joka on puettu helluntain kauneuteen. Ei fanaattinen, ei kylmä ja muodollinen seurakunta, vaan alkuperäinen, Pyhällä Hengellä kastettu seurakunta, jonka kautta Jumala toimii ihme in ja merkein, vahvistaen läsnäolonsa. "Minä asetan ennalleen," sanoo Herra.

JUMALAN ÄÄNEN ANTAMA LOHDUTUS

Jokin aika sitten Kanadassa erällä metsästysretkellä minä tuloin leiriin väsyneenä, tuhannen mailin päässä kestopäällysteiseltä teiltä. Minä olin kaukana erämaassa. Avasin vanhan radion, joka minulla oli mukana. Aina vähän väliä heillä on poliisikuulutuksia. Meitä oli siellä kuuden saarnaajan ryhmä. Ensimmäinen kuulemamme asia oli, että he pyysivät saarnaaja William Branhamia ilmoittautumaan Dawson Creekiin, koska Kuninkaallinen ratsupoliisi etsi häntä hätäkutsun vuoksi. Oh! Mitä se voisi olla? Ihmettelin olikohan kotona tapahtunut jotakin. Me olimme kolmen päivämatkan päässä sieltä. Eräs saarnaajista sanoi, että hän lähtisi heti matkaan kanssani. Mutta minä sanoin, ettei siitä olisi mitään hyötyä, koska olisi liian vaarallista lähteä matkaan yöllä. Niinpä minä menin hieman syvemmälle metsään ja polvistuin ja kysyin Jumalalta, mistä oli kysymys.

Minä rukoilin noin kaksi tuntia. Minä vaivuin hurmoksiin, ja Herra sanoi: “Kysymys ei ole kodistasi eikä lapsistasi. Se on joku, joka koettaa tavoittaa sinua.” Siinä oli aina lähellä oleva apu hädän hetkellä! Millainen lohdutus! Oi, kuulla Jumalan ääni!

“MAHTAVA TUULISPÄÄ” VIRVOITTA!

Seuraavana päivänä, kun ratsastin laukkaa hevosella, työntäen oksia pois tieltäni, meidän täytyi mennä vanhan palaneen alueen lävitse. Siellä oli suuria, mahtavan näköisiä puita, ja tuuli puhalsi saaden aikaan valittavan äänen niiden oksissa. Minä ajattelin: “Miten aavemainen paikka tämä onkaan.” Koskaan tuulen puhaltaessa puut eivät taipuneet, ne vain voihkivat ja natisivat. Minä pysäytin hevoseni, sidoin sen kiinni, kävelin sitten hieman katsellen noita puita. Minä sanoin: “Ylistys Jumalalle. Minä näen mistä Joool puhui.” Se tuo minun mieleeni jotkut noista nykyisistä vanhoista, muodollisista seurakunnista, jotka seisovat kuin suuret ja mahtavat tornit, jotka kerran olivat eläviä, mutta nyt ovat kuolleita. Niiden kuori on palanut pois, termitit ovat syöneet niitä, ja kun mahtava tuulispää (Pyhä Henki) tulee, kaikki, mitä ne voivat tehdä, on valittaa ja natista. Ne eivät ymmärrä siitä mitään. Kerran se oli mahtava metsä, kerran se oli kookas suurenmoinen seurakunta, mutta nyt kuollut!

ENNALLEEN ASETTAMINEN — PYHÄN HENGEN KAUTTA

“Mitä kalvajasirkalta jäi, sen söi tuhosirkka.” Varmasti, ne ovat seurakuntia, ja ne seisovat siellä kuin hautakivet, surullisen näköisinä. Pastorit sisällä sanovat: “Ihmeiden aika on ohitse.” Kun mahtava tuulispää tulee heidän ylleen, he sanovat: “Nuo asiat ovat saatanaasta.” Kuitenkin ne ovat puita. Ne ovat seurakuntia. Ne voivat katsoa taaakseen ja sanoa, että heidän entiset johtajansa tekivät sitä ja tätä. Mutta mitä Pyhä Henki tekee tänään heidän keskellään? He näyttävät puilta, mutta ovat kuolleita. Minä ajattelin: “Oi, Jumala, tuleeko tämä metsä aina olemaan tällainen?” Sitten minä katselin, kuinka tuuli taas puhalsi ja minä huomasin, että siellä oli tulossa esiin aluskasvillisuutta. Joka kerta kun tuuli osui siihen, se iloitsi ja tanssi ja lainehti tuulessa. Minä sanoin: “Siinä on jälleen vanhanaikainen ennalleen asettaminen Pyhän Hengen voiman tullessa alas niin kuin mahtava tuulispää. Siinä on elämä. Halleluja!”

Tämä uusi kasvu ei kiellä Jumalan voimaa; se vain sanoo, että “kaikki on mahdollista.”

JUMALA VALMISTAA “KUNNIAKASTA SEURAKUNTAA!”

Minä huomasin toisenkin asian. Joka kerta kun tuuli ravisteli noita pieniä puita, näytti siltä kuin ne riistysisivät irti maasta. Mitä ne tekivät? Ne irroittelivat maata niin, että ne saattoivat työntää juurensa syvemmälle. Joka kerta kun uudestisyntynyt ihminen saa siunauksen, se ravistelee häntä niin, että hän voi kasvaa syvemmälle. Se antaa hänelle uuden kokemuksen. Kun tuuli tulee, he eivät seiso siellä jäykkinä, itkien ja valittaen; he kulkevat sen mukana ja ottavat vastaan sen, mitä tulee. Irrottautukaa. Antakaa vähän elämää tulla sisällemme, niin että voitte liikkua tuulen mukana!

“Minä asetan ennalleen,” sanoo Herra. Mitä Hän tarkoitti? Hän on asettava ennalleen kansan, joka uskoo. Jos he haluavat pysyä kuolleina ja vallittaa ja natista ja sanoa, että ihmeiden aika on ohitse, he voivat tehdä sen. Mutta jotakin aluskasvillisuutta on yhä tulossa esiin. Jumalan seurakunta tulee olemaan täydellinen — seisoen kauneudessaan, puettuna vanhurskauteen, Pyhän Hengen varjelluksessa, ihmeiden ja merkkien seurattessa sitä. Valittakaa vain, helluntain sade on lankeamassa. Ylistys Herralle, että se lankesi minun päälleni. Minä olen niin iloinen siitä, että voin sanoa olevani yksi heistä. Jumala on yhä Jumala. Pyhä Henki on jälleen asettamassa ennalleen. Hän ravistelee täällä aluskasvillisuutta. Seurakunta ei vielä seiso täydessä voimassaan, mutta se on kaikesta huolimatta tulossa siihen. Sade lankeaa sen ylle, tuulet puhaltavat taivuttaen ja ravistellen sitä. Se jatkaa kasvuaan edelleen. Eräänä näistä päivistä Jumala tulee ja noutaa sen luokseen.

MEIDÄN TÄYTYY NYT PÄÄSTÄ TÄHÄN SUUREEN HERÄTYKSEEN

Heillä oli ennen suuria herätyskokouksia, joissa Jumalan voima oli läsnä. Minä luin hiljattain siitä, kuinka John Wesley saarnasi jumalallista parantumista. Eräs saarnaaja ei pitänyt siitä ja hän päästi eräässä kokouksessa vapaaksi ketun ja kettukoirat sen perään. John Wesley katsoi häneen päin ja sanoi: “Aurinko ei tule laskemaan kolmea kertaa sinun pääsi yli, ennenkuin sinä kutsut minua rukoilemaan puolestasi.” Tuo mies kuoli samana päivänä auringon laskiessa, pyytäen John Wesleytä tulemaan rukoilemaan puolestaan.

Meillä on jälleen näitä suuria herätyskokouksia, ja Jumala on meidän kanssamme. Kyllä, ystävät, Herramme sanat: “Minä asetan ennalleen,” ovat toteutumassa meidän silmiemme edessä. Heittäkää pois epäilyksenne ja pelkonne ja tulkaa nyt tähän suureen herätykseen!

Luku III

JEESUS JA LEGIO RIIVAAJIA

Minä haluan lukea teille tänä iltana miehestä, jossa oli legio pahoja henkiä. Voidaan todella sanoa, että tämä mies eli legion kanssa riivaaajia. Minä luen Markuksen 5. luvusta.

“Ja he tulivat toiselle puolelle järveä, gerasalaisten alueelle. Ja kohta kun Hän lähti venheestä, tuli Häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa. Hän asusti haudoissa, eikä kukaan enää voinut häntä kahleillakaan sitoa.” (Ole hyvä ja lue jakeet 4–13).

Minä voin nähdä Jeesuksen tuona yönä, kun he olivat ylittämässä merta aaltojen pauhatessa. Miksi Hän näki hyväksi tuona yönä lähteä merelle, opetettuaan ja parannettuaan sairaita päivällä? Koska tuolla toisessa maassa, gerasalaisten alueella, oli yksi sielu, joka kutsui Häntä. Ajatelkaapa vain tuollaisen meren ylittämistä yhden sielun pelastamiseksi — parantaakseen yhden henkilön. Hän on tuleva alas kirkkaudesta tänä iltana vapauttaaksensa kenen tahansa teistä! Sallikaa Hänen vain löytää vilpiton sydän, johon Hän voi päästä, ja Hän on tuleva minä tahansa päivän tai yön hetkenä. Minä olen siitä iloinen; tietäessäni, että Hän on minun turvapaikkani — aina lähellä oleva apu hädän hetkellä.

Meillä ei ole mainintaa siitä, että kukaan muu gerasalaisten alueella olisi tullut autetuksi sillä kertaa, tuota riivattua lukuunottamatta. Ajatelkaa tuota miesparkkaa tuossa tilanteessa. Ehkä hän oli kerran ollut kunnon kansalainen. Käyttäkäämme hetken mielikuvitustamme. Ehkä jotkut ihmiset tulivat ja saivat hänet pysymään poissa seurakunnasta, tai menemään pois Jumalan tyköä. Seuraava asia, minkä te tiedätte, on se, että saatana sai hänet seuraavalla askeleella ja ehkä hän alkoi juoda. Ja niin hän eteni luopumuksessaan. Jonkin ajan kuluttua saatana ajoi hänet mielisairaaksi. Siellä hän oli mielisairaana, ja asuen haudoissa. Hänen on täytynyt olla hirvittävä ihminen. He sitoivat hänet kahleilla, mutta hän pystyi katkomaan ne ikään kuin ne eivät olisi olleet mitään. Se ei ollut hänen inhimillistä voimaansa. Saatanan voima teki sen. Saatana on voimallinen, mutta Jumala on vielä voimakkaampi.

Minä muistan nähneeni sisar Carterin, jonka raajat eivät olleet paljoakaan luodanvartta paksummat. Hän oli maannut vuoteeseensa sidottuna noin yhdeksän vuotta ja kahdeksan kuukautta. Kun Jumalan voima kosketti häntä, nousi hän ylös ja juoksi urkujen ääreen ja soitti: “Jeesus, ristis juurella suo mun pysytellä.” Hän on elossa tänä päivänä, yksitoista vuotta parantumisensa jälkeen. Hän ei ole ollut vuoteenomana

kertaakaan sen jälkeen. Joku kysyi: “Kuinka hän pystyi kävelemään?” Minä vastasin: “Elävän Jumalan voima piti hänet pystyssä.” Hän antautui Jumalan voiman varaan.

Kun te näette, että minulla, teidän veljellänne, on näky, se ei ole mitään muuta kuin minun antautumiseni Pyhän Hengen alle. Te, jotka olette sairaita, voitte antautua Pyhän Hengen valtaan, eikä mikään kärsimys voi pidätellä teitä. Te olette terveitä, ja voitte antaa todistuksenne. Te, jotka olette syntisiä, voitte tulla vapaiksi. Antautukaa vain täydellisesti Jumalalle, ja katsokaa, mitä tapahtuu. Tässä on koko asian ydin. Siinä ei ole mitään salaisuutta. Kun te antaudutte Jumalan käsiin, kysymys ei ole enää teistä itsestänne, vaan se on Herra, joka tekee sen. Ettekö te olekin iloisia siitä, että meillä tänä päivänä on tämä mahdollisuus?

Mahdollisesti Legio tuli järkiinsä aina silloin tällöin, ja hän saattoi ihmetellä: “Mitä minä teen täällä?” Hänellä oli kahleet päällään ja hänen ruumiinsa oli täysin viillelty. Sitten riivaaja heitti hänet toisen kohtauksen valtaan. Ehkä hän saattoi ajattella vaimoaan ja lapsiaanärkevinä hetkinään.

Kun Jeesuksen vene saavutti maan ja he astuivat rannalle, tuli tämä mies hautausmaalta. Huomatkaapa, minne riivaaja laittoi hänet asumaan. Se on hyvä olinpaikka riivaajalle – kuollut paikka. Se on totta nykyäänkin; henkilö, joka on kuollut rikkomuksiinsa ja synteihinsä, ja joka ei usko Herran ylösnousemuksen voimaan, elää hautausmaalla.

Jotkut näistä muodollisista seurakunnista, joilla on jumalisuuden muoto, mutta jotka kieltävät sen voiman, ovat sellaisia. He saattavat sanoa Jumalan voimasta: “Se kaikki on hermostuneisuutta. Se on sielullista ja psykologista.” Riivaajat, jotka ajavat heidät tuollaiseen johtopäätökseen, ovat ovelia. Jeesuksen ajan ylipapit ja kirjanoppineet, jotka kielsivät Jeesuksen Kristuksen, olivat korkeasti sivistyneitä Raamatun oppineita. Tuo sama uskonnollinen riivaaja vaikuttaa nykyajan ihmisiin.

Niin pian kuin Jeesus tuli, tämä mies tuli juosten ja tahtoi olla hyvin uskonnollinen. Tämä on tapa, jolla riivaaja toimii. Riivaaja voi olla uskonnollinen, älykäs, koulutettu ja sivistynyt.

Sitten tämä raivohullu polvistui maahan ja palvoi Jeesusta. Te saatatte kysyä: “Tekisikö riivaaja sen?” Juudashan jopa suuteli Jeesusta pettäessään Hänet. Uskonnollisia henkiä. Raamattu käskee koettelemaan henget, nähdäksemme ovatko ne Jumalasta.

Te löydätte tämän uskonnollisen hengen jokaisesta ajasta. Saatanan henki on aina kieltänyt todellisen, alkuperäisen Jumalan Hengen. Joka kerta kun Jumalan Henki tulee, ihmeet ja merkit seuraavat.

Kun Bilean lähti matkaan kirotakseen Israelin, hän rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi. Israel teki tarkalleen samoin. Herra koetti estää Bileamia tekemästä sitä, mykän aasin kautta, mutta siitä huolimatta hän meni ja rakensi seitsemän alttaria juuri niin kuin Jehova vaati, ja uhrasi seitsemän puhdasta uhria. Mutta Bileam ei nähnyt Tulipatsasta, joka oli israelilaisten kanssa. Bileam ajatteli itsekseen: "No, minähän olen fundamenttaali, niinpä minä uhraan sen, mitä Jehova vaatii ja sitten menen ja kiroan nuo ihmiset — nuo, jotka pitävät noita parantamiskokouksia." Mooses laittoi käärmeen tangon päähän, ja joka katsoi siihen, tuli terveeksi. Heillä oli kaikenlaisia Jumalan ihmeitä ja merkkejä. Tämä teki heidät siksi, mitä he ovat — Jumalan lapsia.

Bileam ajatteli kiroavansa heidät. Pohjimmiltaan hän oli yhtä fundamenttaali kuin hekin, ja niin hän uhrasi uhrinsa ja toi kaikki teologian tohtorit ympärilleen, ja he seisoivat siellä uhrin ympärillä sanoen: "Suuri Jehova, sinä tiedät, että me olemme tieteellinen, suuri kansa; pysäytä nämä ihmiset." Mutta Jumala oli puhunut Bileamille ja käskennyt häntä puhumaan ainoastaan sen, mitä Jumala laittaisi hänen suuhunsa, niinpä hän meni sinne alas, ja kun hän näki Israelin, hän sanoi: "Hän ei ole havainnut vääryyttä Israelissa... riemuhuuto kuninkaalle kaiku siellä." Halleluja!

Missä oli ero? Mooabilaiset olivat yhtä fundamenttaaleja kuin israelilaisetkin, mutta ero oli siinä, että Jumala vahvisti Israelin ihmeillä ja merkeillä, jotka seurasivat sitä.

Paavali sanoi, että viimeisinä päivinä ihmisillä tulisi olemaan jumalisuuden muoto, mutta he kieltäisivät sen voiman, ja että sellaisia tulisi karttaa. Ja Jeesus sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

Oi, veljeni ja sisareni, olkaa rohkealla mielellä, sillä minä kuulen voimakkaan sateen äänen. Jonakin näistä päivistä Jumala on vetävä syrjään Taivaan verhot ja vuodattava Henkensä valtavasti niiden ihmisten päälle, jotka ovat taistelleet tiensä julmien merien läpi, ja millainen kokous meillä silloin onkaan oleva. Mutta palatkaamme tuon raivohullun tapaukseen.

Tässä gerasalaisessa miehessä oli uskonnollinen riivaaja. Mistä me tiedämme sen? Hän juoksi sinne ja palvoi Jeesusta. No ehkä sinä olet oikeassa. Odottaakaapa hetki. Riivaaja palvoi Jeesusta. Ja hän tunnusti Hänet julkisesti ja sanoi: "Jeesus, Jumalan, Korkeimman Poika."

Jeesus käski riivaajan lähteä ulos hänestä. Tuolla riivaajalla oli siinä hyvä asuinpaikka, eikä se halunnut jättää sitä seutua. Näin on riivaajien kanssa. Kun ne asettuvat johonkin ihmisryhmään, ne eivät halua lähteä sieltä pois. Ne ovat itsepäisiä. Jos sanotte, että te ette usko jumalalliseen parantumiseen, se on riivaaja, joka saa teidät uskomaan niin.

Sitten tuo legio riivaajia pyysi Jeesukselta, että jos niiden täytyi lähteä, että ne saisivat mennä siellä olevaan sikalaumaan, ja Jeesus salli niiden mennä. Kun huhu siitä, mitä oli tapahtunut, kulki eteenpäin, tulivat ihmiset katsomaan sitä, ja he näkivät tämän miehen vaatetettuna ja oikeassa mielentilassaan. Taatusti silloin, kun te saatte Pyhän Hengen kasteen ja Kristus on teissä, te olette todella järjissänne. Hän oli oikeassa mielentilassa palvoakseen. Katsokaa, missä hän silloin oli – hän istui Jeesuksen jalkojen juuressa. Millainen ihmeellinen lepopaikka se onkaan.

Sitten ihmiset tulivat ja kysyivät, missä heidän sikansa ovat. He käskivät Jeesusta poistumaan alueeltaan. Jos herätys tulisi maksamaan heille niin paljon rahaa, he eivät halunneet sitä. Kun minä pääsen kirkkauteen, minä haluan ottaa selville, kuin suuri vaikutus tuon Legion todistuksella sen jälkeen oli tuon seudun sian kasvattajien keskuudessa.

Tuon seudun asukkaista tuntui kotoisemmalta sikojen kanssa kuin rakastettavan Jeesuksen kanssa. Heistä tuntui turvallisemmalta riivaajien ja sikojen kanssa, ja tiedätkö, että samoin on tänäänkin? Sillä hetkellä kun joistakin ihmisistä tuntuu, että heillä on tarpeeksi uskontoa antaakseen hieman rahaa seurakunnalle, tai noustakseen ylös lausumaan uskonnustuksen, hänen eivät halua enää kuulla mitään lisää uskonnosta. He ovat mieluummin sikojensa ja riivaajien legioonan kuin Jeesuksen kanssa.

Jokin aika sitten minä olin Garyssa, Indianassa, ja minulle näytettiin yhtä noista suurista terästehtaista. Miehet olivat siellä töissä ja sitten pilli vihelsi ja he lopettivat työnsä. Kaikki metallilastut lakaistiin käytäville. Ja tuo mies, joka esitteli minulle tuota paikkaa, painoi nappia ja suuri magneetti tuli pitkin käytävää raiteellaan ja kaikki metallilastut tarttuivat hypähtäen magneettiin ja ne vietiin pois pudotettaviksi uudestaan tuonne sulatusuuniin valettavaksi uudestaan

Oppaani kysyi: “Mitä te pidätte tästä?”

Minä sanoin: “Halleluja!”

Hän kysyi: “Mitä nyt?”

Minä sanoin: “Minä vain ajattelin jotakin.”

Hän sanoi: “Niin varmasti. Mitä se oli?”

Minä sanoin: “Minä ajattelin tuota Suurta Magneettia ylhäällä Kirkkaudessa. Eräänä päivänä Hän tulee alas ja ottaa tämän vanhan heikon ruumiin ja tekee sen uudeksi jälleen.”

“Miksi magneetti ei poiminut ylös kaikkia lastuja?”

“Jotkut niistä ovat alumiinia — magneetti ei vaikuta niihin.”

Minä sanoin: “Halleluja! Mutta miksi tuo raudanpala ei mennyt mukana?”

Hän vastasi: “Se on pulteilla kiinnitetty lattiaan.”

Veljet, minä olen iloinen voidessani irrottaa jokaisen kahleen. Irrottautukaa ja antautukaa Kristukselle Jeesukselle. Syntykää uudesti ja tulkaa täytetyiksi Pyhällä Hengellä. Antakaa Hänen voimansa magnetoida teidät niin, että kun Hän tulee, te menette Hänen mukanaan. Minä haluan sanoa niin kuin Paavalikin: “Että minä tuntisin Hänet, Hänen ylösnousemuksensa voimassa!” Kun Hän kutsuu minut kuolleiden joukosta, minä haluan olla kykenevä tulemaan esiin heidän joukostaan. Unhottaen sen, mikä on takana, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa, jättäen maailman taakseni. Halleluja!

Rev. William Marrion Branhamin alkuperäisiä englanninkielisiä saarnoja on yli 1179, jotka on äänitetty ja saatavana äänitallenteena. Monia näistä saarnoista on saatavana myös painetussa muodossa. Ympäri maailman on toimistoja ja lainastoja, joista näitä saarnoja on saatavana monilla eri kielillä. Uusintapainos 2007.

FINNISH

©2002 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

Saadaksesi lisätietoja tai Rev. Branhamin saarnoja, ole hyvä ja ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

SUOMEN TOIMISTO:

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

Tekijänoikeustiedote

Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä kirjaa voidaan tulostaa kotitulostimella henkilökohtaiseen käyttöön tai jaettavaksi ilmaiseksi Jeesuksen Kristuksen evankeliumin levittämiseksi. Tätä kirjaa ei saa myydä, monistaa suuressa mittakaavassa, laittaa verkkosivuille, tallentaa hakujärjestelmään, kääntää muille kielille, tai käyttää rahan keräämiseen ilman nimenomaista Voice Of God Recordingsin kirjallista lupaa®.

Saadaksesi lisätietoja tai muita saatavilla olevaa materiaalia, ota yhteyttä:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org